



# Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 94

číslo: 42

19. října 2014

Cena: 8 Kč

## Nechť se vše děje podle řádu a zdravého rozumu

V nedávném čísle našeho časopisu věnovaném vzdělání jsme se stručně zmínili o historii Husitské teologické fakulty, od r. 1990 inkorporované do Univerzity Karlovy. Další „kapitola dějin“ této školy, v jejímž náručí ne jeden z nás trávil svá krásná studijní léta, byla právě započata – zahájením nového akademického roku. Tradiční shromáždění při této příležitosti proběhlo 1. října v aule fakulty: poosmé a bohužel již tedy naposledy za děkanátu bratra profesora Jana Blahoslava Láška.

Jaký že bude tento akademický rok? Především si budeme připomínat 600. výročí Husova upálení – shromážděním v Karolinu, výstavou, konferencí a několika filmy, jejichž aktéry jsou i učitelé z fakulty včetně prof. Láška. Jak sám připomněl, byla to právě naše fakulta, která za vedení profesora Zdeňka Kučery otevřela v r. 1993 zcela novým způsobem Husovu kauzu a přispěla ke konání vědeckého

symposia v Bayreuthu, které znamenalo předěl v husovském bádání a dovedlo naše římskokatolické kolegy k novým pohledům, jejichž souhrnným vyjádřením byl výrok papeže Jana Pavla II. o tom, že Mistr Jan Hus patřil mezi reformátory církve, nikoli kacíře. Bádání pokračuje i nadále – za spolupráce s naší Církví československou husitskou v čele s br. patriarchou Tomášem Buttou i s jinými církvemi.

Nicméně nejde „o vědu pro vědu“, jak upozornil prof. Lášek zejména také v souvislosti s událostmi kolem nás – v naší zemi, v Sýrii, na Ukrajině. Slovo má neobyčejnou moc a po něm má následovat čin. Po „ježíšovsku“ a ve šlépějích reformace. Znalosti mají sloužit k aplikaci poznání, k nastolování pokoje jednotlivě i mezi národy...

K novým studentům pak zazněla výzva „kultivujte své slovo“ a posléze i přání, aby zde na fakultě našli více než intelektuální domov. Součástí děkanova „slova na cestu“ bylo poděkování spolupracovníkům za vzájemnou kolegiální a úctu a po „husovsku“ také přání, „abyste se milovali, násilím dobrých tlačiti nedali a pravdu každému přáli“. Upřímnými pozdravy se



připojili i zástupce Starokatolické církve a sesterské Evangelické teologické fakulty, za naši církev pak patriarcha Tomáš Butta, ocenivší kvality děkana, které vtiskly škole charakter jako vnitřně stabilizované a současně stále se rozvíjející a vzrůstající. Také emeritní děkan, bratr profesor Zdeněk Kučera, jenž vnímá především dobré lidské vztahy, které na fakultě panují, trefně připomněl, že nový akademický rok je nová příležitost a čas, tedy dar od Boha: „Využijte ho k tomu, abychom dorůstali ve víře, abychom se vzájemně posilovali a měli rádi.“

Již tradičně odcházeli někteří hosté obdarováni medailí patriarchy Františka Kováře.

Prvním laureátem byl prof. Ivan Wilhelm, dlouholetý rektor Univer-



zity Karlovy, druhým pak doc. Jiří Beneš, jenž coby učitel bibliky je vlastně pokračovatelem tradice, kterou František Kovář kdysi založil.

Klára Břeňová

## Setkání v Sudoměři

Církev československá husitská společně s obcí Čejetice a s Armádou ČR, zastoupenou 25. protiletadlovým raketovým plukem „Tobruckým“ Strakonice uspořádali 4. října již tradiční setkání v Sudoměři.

Program probíhal ve spolupráci se sbory dobrovolných hasičů z Čejetic, Sudoměře a Mladějovic a zúčastnili se jej i šermíři ze skupiny historického šermu Kalich. Setkání za účasti stovek lidí se konalo při příležitosti 590. výročí smrti Jana Žižky. Jeho součástí bylo předání čestné stuhy

naší církve s nápisem „Pravda Boží vítězí“ na plukovní praporek br. patriarchou dr. Tomášem Buttou.

Moderoval br. dr. Jiří Vaníček a vystoupila zde mj. starostka Čejetic Ivana Zelenková, ses. Olga Nytrová z klubu „Dialog na cestě“,

### Modlitba bratra patriarchy

Bože, chceme ti vzdát díky za Mistra Jana Husa – svědka tvé pravdy. Děkujeme ti, že nám i přes staletí dáváš příklad svou statečností a vytrvalostí. Dej, abychom dokázali žít ve světle tvé pravdy a ze srdce ji zastávali.

Bože, děkujeme ti za bojovníka víry Jana Žižku z Trocnova a Kalicha, který své vojenské schopnosti užil k obraně vlasti a vítězil i proti přesile. Ať si vážíme své vlasti a nezapomínáme na ty, kteří pro její svobodu nasazovali a obětovali své životy.

Bože, děkujeme ti za krále Jiřího z Poděbrad a jeho úsilí o mír a sblížení mezi národy v Evropě.

Bože, přej pokoj všem lidem, nastal spravedlnost, kde se děje příkoří, nepřátele ved' ke smíření a dej světu mír. Neboť ty jsi zdrojem dobra a pokoje. Amen.

zástupci Senátu i AČR. Během akce byly položeny věnce k Žižkově mohyle a následovala řada kulturních vystoupení – mj. bitva u „vozové hradby“, pořádaná historickými šermíři.

Setkání u Sudoměře se stalo již tradičním – jeden z řečníků připomněl, že v roce 1925, u příležitosti výročí Husova upálení, se zde sešlo na 25 tisíc lidí.

V Sudoměři se tak daří místní samosprávě, naší církvi, armádě i řadě dobrovolníků udržovat paměť krajiny – tradici duchovní i historickou. VD



## I vzejde proutek z pařezu...

Poslední zářijový víkend, 26. – 28. září se konalo již VI. setkání mládeže, tradiční akce, které se každoročně účastní řada mladých lidí z ČČSH a jejich přátel. Letos byla za místo konání zvolena malebná Vlašim.

Účastníky čekalo spousta duchovních zážitků, vzájemných setkání a workshopů se zajímavými hosty. Před samotným zahájením VI. setkání mládeže všem zúčastněným požehnal patriarcha Tomáš Butta, následovala pouť po kořenech církve, kdy se účastníci postupně setkali s Karlem Farským, Martinem Lutherem, Mistrem Janem Husem a Ježíšem Kristem. Pravidelně modlitby

vedla farářka Kamila Čadová, která tradiční modlitební pojetí doplnila o řadu prvků, včetně zajímavých hudebních intermezů.

První večer účastníci dostali proutek, který odkazoval k tématu setkání, tím byl letos Izajášův text „I vzejde proutek z pařezu“ (Iz 11,1). Text, interpretovaný v soudobém kontextu jako prolínání starého a nového s důrazem na vzájemnou propojenost obou prvků. Důležitou roli zde hraje mezigenerační spolupráce, která je v budoucím směřování církve nezbytná. Proutek –

mladá generace, jako hledající a tápající, pařež – starší generace jako symbol vzoru teologického a duchovního. Obě generace musí spolupracovat tak, aby cílem bylo pravé intelektuální společenství, jak tomu bylo na počátku vzniku ČČSH. Církev má být místem útechy, sebepoznání i seberealizace, které může být takto poznáváno pouze, pokud zde bude existovat vzájemný respekt mladého „proutku“ a starého „pařezu“. S odkazem na text vedl také biskup David Tonzar v sobotu dopoledne přednášku, ve které zdůraznil význam každého z nás pro budoucí směřování církve. Sobotní odpoledne bylo vyplněno workshopy s rozmanitými tématy. Velmi poutavou byla pro účastníky přednáška bývalého vězeňského kaplana Aleše Jalušky, který uvedl do vztahu vězeňství s biblickými texty. Proděkan Husitské teologické fakulty Jiří Vogel uvedl projekt „Studenti čtou Husa“, kde se zaměřil na Husův traktát „O církvi“. Martina V. Kopecká hovořila

o významných a psychologicky zajímavých situacích v osobním životě, které mají svůj důvod i smysl a jsou posunem v cestě víry člověka, ve workshopu „Križe víry“. Taneční soubor Rút seznámil účastníky se symbolikou židovských tanců v kruhovém i netradičním párovém tanci ve workshopu „Izraelské tance“. Daniel Majer se zaměřil na „Spiritualitu v partnerství“ a Petr Wagner uvedl účastníky do tématu „Moderní křesťanské hudby“. Prostor byl též pro pohybové aktivity, jako byl volejbalový turnaj, kde proti sobě stanul tým účastníků a místních, nebo prohlídka vlašimského zámek-



ho parku, vedená farářem Zdeňkem Krušinou. Farářka Sandra Silná pohovořila v „Eko-workshopu“ o ekologické stopě věcí, které každý den používáme. Sobotní večer patřil Divadlu Víti Marčíka, který vystoupil v nedalekém kulturním domě s představením „Labyrint světa“ na motivy díla Jana Amose Komenského. V duchu učitele národů se nesla také večerní modlitba.

VI. setkání zakončila v neděli bohoslužba vedená farářem Zdeňkem Krušinou, pražským biskupem Davidem Tonzarem a královéhradeckým biskupem Pavlem Pechancem, který také společně s mládežníky z královéhradecké diecéze převzal předávací svíci setkání jako záštitu pro VII. setkání mládeže, které bude příští rok hostit právě Hradec Králové. Setkání mládeže se letos zúčastnilo 55 mladých lidí a 11 duchovních.

Karolína Guhl

## Otevřený dopis

V Praze dne 1. října 2014

Vážený bratře faráři Rostislave Kotrčí,

oslovujeme Vás jménem rady starších náboženské obce ČČSH Praha 2 – Nové Město. Jsme znepokojeni Vaším záměrem kandidovat ve volbách do místního zastupitelstva města Chlumce nad Cidlinou jako nezávislý kandidát za KSČM. Z rozhovoru s členkou královéhradeckého okresního výboru KSČM Taťánou Lankašovou uveřejněného na iDNES.cz dne 20. září 2014 vyplývá, že jste usiloval o členství v této straně. KSČ, předchůdkyně KSČM, vedla tuto zemi po druhé světové válce do roku 1989. Zůstala po ní docela krvavá stopa a podařilo se jí vychovat generaci lidí s dvojí tváří. Morální marasmus, který zasela, nese plody do dnešních dnů. Potomci této strany se od díla svých otců nedistancovali a nedistancují a za nic se nikdy neomluvili. Duchovní, kteří vstoupili do KSČ, vždy dříve nebo později opustili řady církve. Ideový základ KSČ i KSČM je opačný než to, co vyznávají křesťané. Věříme v Boha, který stvořil, udržuje a soudí tento svět i každého člověka. Komunistický ateismus hlásá, že svět se řídí sám od sebe, že Bůh neexistuje, že je pouze lidskou smyšlenkou.

Neumíme si představit, jak tyto dva protichůdné názory v sobě dokážete uvést do souladu. Považujeme za čestné, pokud by Vás myšlenka na aktivní spolupráci s KSČM neopustila, abyste se vzdal duchovenského povolání.

Jsme bytostně přesvědčeni, že duchovní v jakékoliv pozici musí zůstat nadstranický, protože je zde pro každého člověka (i pro člena KSČM). Hájit však jiný prapor než Boží znamená působit rozkol mezi lidmi.

Ing. Petr Hladík, předseda RS  
Ing. Martin Wiener, místopředseda RS  
Mgr. Emanuela Blažková, farářka

## HRUŠKA POUTNÍKEM DO JERUZALÉMA 9

Příběhy z putování Ferdinanda Hrušky ze Rtyně v Podkrkonoší do Svaté země koncem 19. stol.  
(Pokračování z čísla 40)

A milostpán korunní princ český odpověděl „Až na věky pochválen – odkudpak, krajaně?“

Já mu chtěl ruku políbiti, ale on nechtěl a řekl – odkud jste – a já na to „poslušně prosím z Čech, z kraje od Trutnova.“ Pak se mne ptal „to jste tady po nejprv“ a já na to „nikoliv, ne“ a roztáhl jsem tašku a vybalil jsem všechny své dokumenty a pravil jsem – „tady si to ráčej přefíkat, kolikrát jsem tu už byl.“ Dlouho se mnou rozprávěl a na všechno se mě milostivě vyptával. Ale těm ministrům, kteří s ním byli, bylo to hodně protivno, že milostpán korunní princ s takovou prázdnotou nádobou, jako jsem já, tolik se mešká. On však nic nedbal na mě a ještě se vyptával, jak dlouho tady asi pobudu a kdy pojedu zpět – a já na to ještě 30 neděl. Milostpán korunní princ tam zůstal ještě 9 dní. A když odcházel, vyňal tašku z kapsy a dal mi ve zlatě a stříbře 30 fr. a já jsem ty peníze ze srdečné lásky přijal, neb jsem neměl již ničeho a byl bych milostpána korunního prince láskou jen vypil, ne snad, že bych byl z lakomství žádostiv toho mamonu, ale že jsem radost měl, že On, tak veliký a mocný Pán, za mne prostáčka se nestyděl. Ještě mi pravil: „Jen se, poutníčku, modlete,“ a dal mi s Pánem Bohem. Pak se ještě na třetím schodě postavil a zavolal „počkejte, poutníčku“ a dal mi ze své knížky takový lístek a ptal se: „kudy pak půjdete na zpátky“ a řekl „až půjdete do Vídně, zde

máte poukázku a přijďte ke mně a tento lístek jim dejte, aby vás ke mně pustili.“ A já za všechno vroucně děkoval, jak jsem byl z toho potěšen. Zůstal jsem ještě dlouho v Jeruzalémě a sloužil jsem poutníkům v Pilgerhause. Na zpáteční cestě zastavil jsem se ve Vídni. Měl jsem hrozné rozpaky a nevěděl jsem si rady. Všady jsem se ptal, kudy



Směnárna ve starém Jeruzalémě

bych do zámku přišel, až jsem to konečně našel. Zastavil jsem se u veliké brány a s chutí jsem do ní vstoupil, neboť byla již velká tma. Jdu dál do paláce, kde velká lucerna hořela a svítila jako ve dne. Na nic jsem se neohlížel, až tu voják, co tam na chodbě stál, zle se na mne obořil. Já jsem ho hned utivě pozdravil a pravil mu, že jdu navštívit milostpána korunního prince a voják se na mne osopil, ať si blázný netropím. Já jsem si své paky položil na zem a ve svém vaku našel jsem vstupenku, kterou jsem vojákovi podal. Jak ten lístek voják uviděl, byl hned jako máslo, po tváři mne

hladil a otevřel dvěře a vedl mne vzhůru po velikých schodech do jednoho pokoje. Tam sedělo 12 velikých vojáků, a jak jsem vstoupil, hned všichni vstali a jeden vzal ode mne lístek, šel mne ohlásit a tu přišli jiní dva na mne se podívat. Já se jim poklonil a pravil, že jsem s milostpánem korunním princem v Jeruzalémě mluvil a on mě pozval, abych, až do Vídně zavítám, k němu přišel. Ale páni mi řekli, že není doma. I prosil jsem jich snažně, aby mne tam někde přes noc nechali, neb jsem neměl v kapse ani mědáček, ale nenechali. A když jsem je prosil, co si mám počít, že nemám na nocleh, tu jeden z těch pánů dal mi nějaký talijánský penizek, který platil asi našich 10 fr., ale ve Vídni to žádný nechtěl. Korunní princ byl již 20 dní v Praze odstěhován. Já jsem tuze naň vkládal všechnu útěchu a nyní zklamán, stál jsem na ulici města Vídně opuštěn a nevěděl jsem, co mám v noci dělati a kam se mám dáti. Ale Pán Bůh nikdy neopouští. Sedl jsem sotva na kámen a tu přišli ke mně lidé a rádi ukázali mi cestu ke Znojmu a k Brnu. Z jedné cesty vracel jsem se jinou stranou a to přes Cařihrad. Bylo to, tuším, z třetího mojí pouti. Tenkrát byla válka turecká, v níž Rusové a Bulhaři porazili Turky u Plevna /1877/. Bylo právě po jedné porážce a náš parník náhle zůstal státi. Každý se chtěl jít podívat na bojiště. Přistáli jsme o páté hodině ráno u břehu. Já byl již hodně na mizině peněžní, a proto jsem nedbal odejít z lodě nikam. Na lodi i při bídě bylo mi dobře a lehce jsem se přežil, kuchařům posluhoval, cukr sekal, kávu mlel, přebíral a čistil věci k jídlu, nádobí omýval.

Pokračování příště

## Nad Písmem

### LEKCE BOŽÍ SPRÁVEDLNOSTI

Mt 21,14-22

## Z kazatelského plánu

### Devatenáctá neděle po svatém Duchu

K tobě volám a ty odpovíš mi, Bože, naklůň ucho, slyš, co říkám. Ochraňuj mě jako zřítelnicí oka, skryj mě ve stínu svých křídel.

ŽALM 17,6.8

První čtení z Písma: Izajáš 45,1-6

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI):

1. Aby svou milostí naši mysl osvěcoval a našim srdcím svou pravdu vyjevoval, modleme se k Hospodinu.
2. Aby nám dal sílu vždy a všude pravdu hledat, v poznané pravdě stát a za ni bojovat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku, Hospodine, ve svém Synu jsi zjevil svou slávu mezi národy. Ochraňuj svůj lid, rozptýlený po světě, aby vytrval ve víře a vyznání tvého jména! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Tesaloničtým 1,1-10

Evangelium: Matouš 21,14-22

Verše k obětování: Žalm 119,47-48

Verše k požehnání (varianta I): Žalm 33,18-19

Verš k požehnání (varianta II): Matouš 22,22

Modlitba k požehnání:

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že nás obcerstvuješ u svého stolu. Dej, abychom ti důstojně sloužili životem, v němž budeš mít zalíbení! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 12, 13, 24, 94, 119, 166, 188, 291

Jsou lidé, kteří, ať uděláte cokoli, je to podle nich vždycky špatně. Občas se setkáme s někým, kdo dokáže každý skutek a každou snahu shodit, nebo jim alespoň přisoudí špatnou pohnutku.

Kněží a zákoníci vidí v Ježíši od počátku nebezpečí. Občas se k nim přidávají i farizeové a saduceové. Ti si zakládají na svém postavení. Často se mezi sebou přou, kdo z nich má pravdu a vede nejsvatější život. Jsou to znalci Písem, znají proroctví ukazující na Mesiáše. Často se zmiňují o tom, jak se na Mesiáše těší. Ale teď, když je konečně tady, ho odmítají. Velekněží i zákoníci vědí, že Ježíš je Mesiáš. Jenže oni si takového Mesiáše nepřejí. Chtějí ho dokonce zabít. Protože pak by Hospodin musel poslat nového Mesiáše a třeba by konečně poslal takového, který by se jim lépe hodil do jejich politických plánů.

„Když se ráno vracel do města, dostal hlad. Spatřil u cesty fíkovník a šel k němu; ale nic na něm nenalezl, jen listí. I řekl mu: „Ať se na tobě na věky neurodí ovoce!“ A ten fíkovník najednou uschl.“ Fíkovník, který Ježíš spatřil, se tvářil, jako by měl plody. Když

k němu Ježíš s učedníky dorazil, zjistili, že šli zbytečně. Na stromu bylo jen listí. Uschlý fíkovník má promlouvat i k nám.

Jak? Připomeňme si, co Ježíš říká na adresu svých následovníků: „Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“ (Mt 5,16). Víra má vytvářet dobré skutky. Ježíšův bratr později ve svém dopise křesťanům napsal: „Co je platné, moji bratři, když někdo říká, že má víru, ale přitom nemá skutky? Může ho snad ta víra spasit? Kdyby některý bratr nebo sestra byli bez šatů a neměli jídlo ani na den, a někdo z vás by jim řekl: „Budte s Bohem – ať vám není zima a nemáte hlad, ale nedali byste jim, co potřebují pro své tělo, co by to bylo platné? Stejně

tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá“ (Jk 2,14-17).

S vírou je to jako s láskou. Pokud o ní jen mluvím, ztrácí smysl. Bůh očekává, že na stromu naší víry najde vedle listů i plody. Tak jak to lidé očekávají u ovocného stromu. Pokud ale ovocný strom nerodí, většinou bývá vykopán a na jeho místo je pak zasazen strom nový. Lidé u dnešního textu většinou řeší otázku, zda je opravdu vírou možné přenést skálu. Zapomínají, že u víry je důležitější, aby se projevovala skutky. Teprve pak nám Bůh může propůjčit i moc k činění zázraků. Netrapme se tím, když naši víru nedoprovázejí zázraky. Spíše si dělejme starosti, když je naše víra podle Jakuba mrtvá.

A. N.

**Pane, děkuji ti za dar víry.  
Bud' se mnou a dej mi víru, která bude živá.  
Víru, která bude plodit skutky motivované  
tvou láskou.  
Amen**

## Křesťan a sportovec Oldřich Richter

V naději, kterou dává vzkříšený Ježíš Kristus, vám oznamujeme, že v úterý 23. září L. P. 2014 ve věku 93 let ukončil svou pozemskou pout' náš bratr ve službě Oldřich Richter, emeritní člen Ústřední rady ČČSH a místopředseda Diecézní rady Královéhradecké diecéze ČČSH.

Když jsem si přečetl tyto věty na internetových stránkách naší církve, okamžitě jsem si vzpomněl na naše společné setkání na královéhradecké diecézi, které v únoru 2009 zprostředkoval bratr biskup Štěpán Klásek. O něco málo střípků z našeho rozhovoru bych se rád podělil i se čtenáři Českého zápasu.

Pocházel z Holic, kde jeho otec Karel vlastnil autodílnu. Rod bratra Richtera měl kořeny až u prvorepublikového ministra financí Aloise Rašina (Oldřichův děd a Alois Rašín byli bratrance). Od dětství, stejně jako jeho otec, vášnivě sportoval. Nejpřednější místo na jeho žebříčku měla cyklistika a krasojízda na kole. Ve svých rodných Holicích strávil dětství i nacistickou okupaci. Zejména květnové povstání v roce 1945 prožíval takřka v přímém přenosu: s otcem a bratrem opravoval zabavená válečná vozidla, účastnil se obsazování německé vysílačky, přežil bombardování i návrat německých jednotek do města. Ve večerních hodinách 8. května 1945 si mohli všichni občané konečně oddychnout, wehrmacht i oddíly SS Holice opustily. Z německého zajetí se ve zdraví vrátil také Oldřichův bratr.

Návrat do svobody oslavil Oldřich Richter sňatkem. S manželkou Martou spojil svůj život v červnu 1945 v královéhradeckém Sboru kněze Ambrože. Byla to vůbec první poválečná svatba v tomto chrámu. A byla to právě láska k ženě, která otevřela bratru Oldřichovi cestu do naší církve, neboť manželčina rodina patřila k jejím živým údům. Vedle své celoživotní profesní vášně – automobilů, se tak „našel“ i ve službě církevní. Na různých úrovních od rady starších až po ústřední radu působil drahle let.

Nepatřil k odpůrcům komunistického režimu, ale vždy si dokázal obhájit život z evangelia. Když se nad ním stahovaly volavčí síť Státní bezpečnosti, odolal. Ve vykonstruovaném procesu byl tedy obviněn z defraudace a odsouzen na rok nepodmíněného trestu. Po osmi měsících na Jáchymovsku, kde pracoval v autodílně, byl podmínečně propuštěn. Po návratu, věren heslu: *Nikdy neodcházej do důchodu v šedesátce*, byl zaměstnán až do 75 let.

S poděkováním za svědecký život Tě na modlitbách odevzdáváme do rukou, ke kterým ses celý život upínal. Pán s Tebou, bratře Oldřichu.

Martín Jindra



## Svět se mění

Zatímco v České republice pomalu odchází generace, jejímž hlavním nepřítelem byl nacismus, a stárne generace, která bojovala s komunismem, říká se, že mladí lidé mají svého nového nepřítele, kterým je konzumerismus. Obávám se však, že pokud se něco v evropské politice zásadně nezmění, budeme mít problém ještě s jiným ismem, a tím je islamismus. V naší republice to zatím moc nevnímáme, ale některé státy Evropské unie už ano, a dokonce mají obavy, že podhoubí islamismu je natolik rozrostlé, že je problematické ho jakkoliv zkorigovat. Mám na mysli zejména Velkou Británii, Francii, Holandsko, Belgie, ale pomalu už i Rakousko a Německo. V těchto státech markantně přibývá muslimská populace, a čím víc roste její vliv, tím větší si klade nároky, které k islámu neoddelitelně patří. Uvedu jeden příklad. Naši biblickou hodinu před rokem navštívila žena, Češka, která žije už přes dvacet let v Holandsku. Po celou dobu tam působí jako učitelka na základní škole. Když učí v hodinách literatury o Bibli, nesmí říct převážně muslimským žákům, že Ježíš je Boží Syn, ale je prorokem, jak to učí Korán... Když si dnes člověk pustí televizní

noviny, nebo čte zprávy na internetu, dozvídá se ještě závažnější informace. Pomineme-li praktiky současného samozvaného Islámského chalífátu na území Iráku a Sýrie, dále skupin, jako jsou Globální džihád, Al-Kaidá, Talibán, Hamás, Hizballáh (čili islamistických sekt a teroristických organizací, které mají desetitisíce stoupenců), obávám se i tzv. umírněného islámu, který sice nežádá hrdla jinověrců, ale když získá v některé evropské zemi komunálně silné postavení, důrazně požaduje, aby Ježíš byl nazýván prorokem... Muammar Kaddáfí pronesl: *„Nepotřebujeme teroristy, stačí, když se bude naše populace rozrůstat rychleji než ty ostatní.“* V současné době je podle statistik porodnost evropské ženy okolo 1,8 dítěte, naproti tomu muslimská žena žijící v Evropě porodí zhruba 8 dětí... Bude-li tento trend pokračovat, jak bude Evropa vypadat za 20 let?

Je mi jasné, že část čtenářů bude mít potřebu se muslimů zastat, protože znají „ty správné“ islámské věřící, kteří jsou „fajni“. Ano, to nepopírám. Osobně se domnívám, že většina muslimů chce žít v pokoji. Ale vycházíme-li ze zkušeností výše jmenovaných evropských zemí, pochopíme, že stojíme před problémem, který nám může velmi rychle „přerůst přes hlavu“.

Aleš Toman

## 90 let Husova sboru ve Vratimově

V těchto dnech, kdy si připomínáme toto vzácné výročí, musíme vzpomenout průkopníků, kteří 20. března 1921 svolali ustavující schůzi Církve československé ve Vratimově, na níž byla založena místní náboženská obec. Svolavatelem schůze byl knihkupec z Vratimova pan Štěpán Pavlický. Budoucí biskup ČČS, farář Ferdinand Stibor zde promluvil o úkolech církve a představil prvního uchazeče o úřad duchovního správce, faráře Jana Velčovského, jehož účastníci schůze spontánně zvolili. V roce 1923 měla tato velká NO 2156 členů a na myslí rady starších bylo zřízení vlastního svatostánku.

Dne 30. srpna 1923 byl zvolen stavební výbor Husova sboru a hned byly zahájeny přípravné práce ke stavbě. Plány zhotovil stavitel z Ostravy Otmar Pazourek. Se stavbou bylo započato v říjnu 1923. Na jaře roku 1924 přípravné práce za velké pomoci všech členů NO ze širokého okolí úspěšně pokračovaly.

1. června 1924 se mohla konat slavnost kladení základního kamene za velké účasti občanů a korporací. Po nezměrném úsilí všech členů této velké NO byl Husův sbor dostavěn a dne 16. listopadu 1924 slavnostně otevřen br. biskupem Ferdinandem Stiborem. Dosavadní malý zvon, darovaný v roce 1927 br. Pravdovými z Kunčic, pocházel z roku 1829 a sloužil ke svolávání k panské robo-



tě. Byl doplněn dalšími dvěma zvony – zvonem Adamus a zvonem Michal Bezruč. Zavěšení nových zvonů se konalo 2. října 1932. Dalším důležitým počinem bylo dodání objednaných varhan krnovskou továrnou roku 1951. Již v říjnu byl uskutečněn první varhanní koncert, na kterém koncertoval varhanní mistr p. Vojtěch Renč. V této bohulibé činnosti pokračuje i současná rada starších – viz Dny varhanní hudby ve Vratimově, tento rok již V. ročník. Nelze vypsat všechna jména farářů a členů rady starších, kteří po dlouhé roky sloužili a ovlivňovali chod NO. Ještě však alespoň několik jmen – br. farář L. Čmerda, ses. farářka I. Čmerdová, br. farář V. Šiler, ses. farářka-biskupka J. Šilerová. Vzpomenout dnes na všechny, kteří mnohdy v nelehkých poměrech, obzvláště v počátcích, působili ve prospěch NO Vratimov a Husova sboru, je naší povinností...

*Přejeme náboženské obci hodně Božího požehnání do dalších let.*

Rada starších NO Vratimov

## O frontách

Díky Bohu, že už 70 let nemáme zkušenost s frontami válečnými. Málokdo už si vzpomene na dlouhatánské fronty na kdedo v době totality: na maso, kozačky, knihy, pomeranče, mandarinky a banány, na výjezdní doložky, toaletní papír, dámské vložky, auta...

Vzpomenu si na to, když stojím frontu na naší malé poště. Lidé reptají a nechce se jim stát ani deset minut. A přitom je to skvělé a bezplatné cvičení v trpělivosti. Nepotřebujete k to-

mu nábl dres na tai-chí, jógu a meditace všeho druhu. Fronty se dnes už nestojí ani na lístky na oblíbený koncert. I ten lze objednat přes internet. Zaujalo mě, že jsou (hlavně mladí) ochotni vystát hodinové fronty na nový i-phone. Když nad nimi stojím s ostatními staršími lidmi v autobuse a oni sedí, sluchátka v uších, tablet v ruce a do mobilu vykřikují kdekteré intimity svých životů (pravda, to činí všechny generace) a nevidí a neslyší, kladu si otázku: Byla by ta rozmazlená, zpykaná mamánková generace schopná jít na skutečnou

frontu? Mladí islamisté jsou ochotni velmi! Doufám, že jsou i naši mladí schopni vstát od svých hororových, pseudoválečných virtuálních počítačových her a obětovat se, položit život za svou vlast... Dej, Bože, ať se tak nemusí stát!

Ostatně – toto je pozvánka na výstavu fotografií mladých, co se zapojili do odboje, do RAF. Je zrcadlem jak ze Sněhurky. Pravdivějším než všechny mediální hračky světa. **TVÁŘE ODVÁŽNÝCH najdete v Terezínském křídle Starého královského paláce na Hradě v Praze.** J. Š.

## Vzpomínka na J. Žižku z Trocnova

*Když vytáhneš do boje proti svým nepřátelům a spatříš koně a vozbu, lid početnější, než jsi sám, nebudeš se jich bát, neboť Hospodin, tvůj Bůh... je s tebou.* (Dt 20,1)

U příležitosti 590. výročí smrti Jana Žižky z Trocnova organizovala naše církev s obcí Čejetice a Armádou ČR setkání u sudoměřského památníku husitského vojevůdce. Ten se tyčí na místě, kde se v březnu roku 1420, a to na den Zvěstování Panny Marie, strhla srážka mezi stoupenci kalicha a jejich nepřáteli. Jak píše Vavřinec z Březové, táboři byli pod silným tlakem přesily, a proto ustoupili podkomořimu Václavovi z Leštna a opustili Plzeň, aby odešli do jižních Čech na Hradiště hory Tábor. Ale byli pronásledováni královskými, oddíly západočeského landfrýdu a strakonickými johanity a potom byli dostiženi v rybníčné krajině nedaleko Sudoměře. *„Táboři se obklopili vozy, mnozí z obou stran padli a mnozí byli zraněni a mezi nimi byl pan Břeněk v čele bitevního šiku zabit.“* Na urozeného bratra Břeňka Švihovského z Dolan, prvního z hejtmanů husitského houfce, který na bojišti položil život, vzpomínali později táborité jako na svého svatého. Jak je z kronik známo, na druhé straně také generální převor rytířů sv. Jana Jeruzalémského a člen významného českého rodu Jindřichů z Hradce,

který vzhledem ke své urozenosti a postavení vedl útok nepřítele, utrpěl zranění po zásahu střelou z kuše. Ta mu roztránila palec nohy, a proto byl z boje vyveden svými nejbližšími na Strakonice, ovšem na následky později zemřel. Po západu slunce byl boj mezi rybníky ukončen, protože královští opustili bojiště. Následující den husitský houfec s Valkounem z Adlaru a Janem Žižkou v čele pokračoval směrem k sprátenému Újezdci nad Vltavou a již bez vážných problémů dál v cestě na Hradiště... Jedním z prvních samosprávních aktů tábořské pospolitosti na Hradišti byla volba čtyř hejtmanů. Byli zvoleni ti, kteří se v předchozích srážkách s protivníky již osvědčili. Jako první Mikuláš z Husi, jehož k této volbě určovaly získané politické zkušenosti, rozhled a míra vzdělanosti. Navíc mu byla svěřena přímá odpovědnost za ochranu rodící se nové městské revoluční komunity. Vojenské zkušenosti i vojensko-profesionální účast v dokonání revolučního převratu na Novém Městě pražském, úloha v obraně Plzně a podíl na vítězství u Sudoměře zajistily Žižkovi druhé místo v pořadí, ovšem s důrazem na jeho osobní odpovědnost při formování polního vojska a taktéž na velení válečným akcím širšího a vzdálenějšího operačního dosahu. Správnost tohoto zadání

se již v následujících měsících r. 1420 potvrdila. Žižkův přímý podíl na obraně Prahy v létě je spojen s prozíravým obsazením i opevněním Vítkova a vítězstvím v následně šarvátku s početnějším nepřítelem, což znamenalo počátek krachu celé křížové výpravy. Za největší a brilantní ukázkou Žižkova vojenského umění je považován průběh ústupového pochodu jeho bojovníků z obklíčení v Kostelci na Labi k Malešovu, kde v červnu 1424 svedl vítěznou bitvu. Tehdy již slepý vojevůdce rozdrtil mnohem početnější seskupení pronásledovatelů, a to vojsko Svatohavelské koalice, právě díky schopnostem správně analyzovat informace od svých nejbližších spolubojovníků, kteří tvořili jakýsi moderní štáb. Železná kázeň a fyzická odolnost mužstva, schopnost bleskově realizovat vydané rozkazy, morálka spojená s oddaností kalichu – to vše zabezpečovalo vítězství. Žel, smrt Jana Žižku z Kalicha zastihla v říjnu 1424 při tažení spojených husitských sil pod hradem Přibyslaví. *„Tady se bratr Jan Žižka smrtelně roznemohl od hlízy a učinil odkaz svým věrným bratrům Čechům, panu Viktorinovi z Kunštátu, panu Janu Bzdínkovi a Kuneši z Bělovic, aby se báli Pána Boha, neustále a věrně bránili pravdu Boží a spoléhali na odplatu věčnou. Pak se bratr Žižka poručil milému Pánu Bohu a skonal ve středu před sv. Havlem.“*

Jindřich Kejř

## ZPRÁVY

**Tady jsme doma**

V neděli na sv. Václava se v odpoledních hodinách uskutečnila v kostele sv. Jana Křtitele Na Prádle vernisáž knihy Lumíra Čmerdy „Tady jsme doma“ aneb „Portréty českých, moravských a slezských měst a hlavního města Prahy“.

Úvodní slovo ke knize napsal p. Jiří Suchý, který se osobně zúčastnil této vernisáže. Kostel byl tradičně plný. Vernisáž zahájili Dagmar Doubková a Bohumír Rabas nádhernými zvuky varhan. Návštěvníky přivítal vikář Jan Židlický a Jiří Suchý pobavil všechny svými verši a úryvky ze svých her, ve kterých však nechyběla slova k zamyšlení. Další vzácný host Jan Konopásek zahrál na saxofon a v závěru zazpíval komorní sbor Resonance pod vedením Míly Pospíšilové.

Za zvuku varhan začali Lumír Čmerda a Jiří Suchý podepisovat knihu a předávat ji všem zúčastněným hostům vernisáže. Všichni odcházeli s úsměvem na tváři s knihou plnou vlastenectví do podzimního slunečného odpoledne. Tentokrát se jistě také usmíval sám sv. Václav.

**Míla Pospíšilová**

**Výběrové řízení na ředitele střediska Nazaret**

Diakonie a misie CČSH ve spolupráci s Plzeňskou diecí CČSH a Střediskovou radou DS Nazaret vyhláší výběrové řízení na obsazení funkce „ředitel/ka diakonického střediska – Nazaret v Borovanech“, které provozuje chráněné dílny (keramická a tex-

tilní) pro zaměstnávání osob se ZPS a poskytuje sociální služby se sídlem v Borovanech, Žižkovo náměstí 1, 373 12 Borovany.

Bližší informace o podmínkách výběrového řízení, kvalifikačních předpokladech a charakteristice vykonávané činnosti získáte u ředitele střediska. (Karel Filip – ředitel, tel.: 603 175 004, e-mail: nazaret@centrum.cz), na webových stránkách ÚR CČSH (www.cesh.cz, sekce „Zprávy“) a diakonického střediska Nazaret (www.nazaret.cz). Termíny odevzdání přihlášek: do 31. října 2014. **red**

**Svěcení v Bratislavě**

Církev československá husitská ve Slovenské republice vysvětila v Bratislavě dne 7. září na kněze proděkanu Husitské teologické fakulty ThDr. Kamila Veverkovou, Th.D.

**Jan Hradil**

**Pozvánka na semináře liturgického zpěvu**

• 27. seminář LZ v pátek 21. listopadu 2014 od 13 do 16 hodin  
• 28. seminář LZ v pátek 12. prosince 2014 od 13 do 16 hodin

Semináře proběhnou v prostorách Církevní husitské základní umělecké školy Harmonie v Praze 6-Dejvicích, Bílá 1. **Zdarma!** Více informací: www.zusharmonie.cz. Účast prosím potvrďte SMS na tel.: 603 309 363. Do SMS napište vaše jméno a příjmení.

**Marek Vávra,**  
ředitel školy

**Češi si víno nedají vzít**

600 let od obnovení přijímání z kalicha oslaví CČSH ve Slaném setkáním příznivců demokracie a svobody svědomí. Přijďte připít na zdraví duševní, fyzické a duchovní ve čtvrtek 23. října od 18 h do církevního domu v Šultysově 603 (vedle tržiště).

**Jurkovi**

**Pozvánka do Olomouce**

Diktatura versus naděje. Pod tímto názvem byla v Uměleckém centru Univerzity Palackého v Olomouci (bývalém jezuitském Konviktu) 1. října otevřena výstava o pronásledování římskokatolické církve komunistickým režimem v letech 1948-89.

Expozice ukazuje metody a způsoby, jakými totalitní režim v Československu utlačoval církev a jak se tato, zejména s permanentním dohledem StB, vyrovnávala. Výstava dává všem zájemcům o novodobé dějiny také podnět k zamyšlení nad úlohou duchovních tradic v životě národa.

Výstavu v Olomouci lze navštívit do 6. listopadu. **red**

**Koncerty u sv. Mikuláše**

• 20. 10. - 20 hodin  
**Bach, Händel, Vivaldi, Mozart**  
Camerata Pragensis Orchestra & A. Bárta - varhany

• 21. 10. - 17 hodin  
**Händel, Mozart, Telemann, Bach**  
M. Hanzal - varhany,  
F. Bílek - trubka

• 22. 10. - 17 hodin  
**Bach, Mozart, Dvořák, Widor**  
B. Rabas - varhany,  
J. Jonášová - soprán

• 23. 10. - 17 hodin  
**Telemann, Bach, Mozart, Händel**  
F. Štátný - varhany, cembalo,  
V. Vlha - hoboje

• 24. 10. - 17 hodin  
**Bach, Schubert, Dvořák, Verdi**  
J. Kšica - varhany,  
T. Jindra - bas

• 24. 10. - 20 hodin  
**Mozart, Paganini, Bach, Vivaldi**  
Consortium Pragense Orchestra

• 25. 10. - 17 hodin  
**Bach, Telemann, Mozart, Franck**  
Z. Němečková - varhany,  
P. Přibyl - viola

• 25. 10. - 20 hodin  
**Mozart, Paganini, Bach, Vivaldi**  
Consortium Pragense Orchestra

• 26. 10. - 17 hodin  
**Bach, Haydn, Dvořák, Mozart**  
Adamus Trio

• 26. 10. - 20 hodin  
**Od baroka k jazzu**  
Prague Brass Ensemble & A. Bárta - varhany

**Pijte z něho všichni**

Kostel u sv. Martina ve zdi má pro české protestanty zvláštní význam – před šesti sty lety tu bylo podle tradice obnovené vysluhování večere Páně podobojí. Ve sborníku s podtitulem Kostel u sv. Martina ve zdi a víra v něm, který uspořádal evangelický farář Mikuláš Vymětal, najdete studie o obnoveném vysluhování podobojí v Praze 1414, o historické mentalitě, která tuto změnu provázela, i o jejích teologických a společenských souvislostech. Odborníci i zasvěcení laici vyprávějí příběh kostela; podrobně vypsání několikaletých stavebních proměn rozezná historii, skrytou za současnou podobou stavby a jejích varhan.

Knihla obsahuje odkazy na donátory, které připomíná množství erbů. Několik dokumentů dá nahlédnout, jak se k událostem s kostelem spojeným vztahovali kazatelé v dobách válečných. Žijící pamětníci vzpomínají na zdejší osvobodivou atmosféru i pozoruhodné aktivity od konce let padesátých. V současnosti je opět kostel místem, kde útočiště nacházejí příslušníci nejruznějších menšin i zahraniční přichozí.

Ve spojení s bohatým fotografickým doprovodem vytváří sborník mozaiku, jež zve objevit mnohovrstevnatý příběh i současnost tohoto jedinečného místa. V příloze najdou zájemci

i vystřihovací model kostela. (Ve spolupráci s Pražským seniorátem ČCE vydalo EMAN Benešov 2014) **red**

**Den veteránů**

**Slavnostní shromáždění u příležitosti Dne válečných veteránů** se letos již posedmé koná v Chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze. Opět v předvečer, tedy v pondělí 10. listopadu v 17 h. K účasti zveme duchovní (zvláště z Prahy a okolí, pokud možno v talárech) i laiky a sympatizanty. Za přítomnosti představitelů veřejného, společenského i politického života chceme připomenout význam a odkaz těch, kdo ve věrné službě nasazovali a obětovali své životy.

**Diecéze Praha a NO Staré Město Praha 1**

**Pražské stopy podobojí**

Pokračování článku o pražských stopách přijímání podobojí M. Kopecké najdete v příštím čísle 43. **red**

**Omluva**

Do básně J. Seiferta, kterou jsme otiskli na str. 5 v čísle 37 věnovaném vzdělání, se nám bohužel vloudily nepřesnosti, za které se velice omlouváme. **Piseň o slabikáři samozřejmě otiskneme znovu při nejbližší vhodné příležitosti – tak, jak ji autor; básník Jaroslav Seifert napsal.** **red**

## Z EKUMENY

**37. EVROPSKÉ SETKÁNÍ MLADÝCH V PRAZE**

Každým rokem v čase mezi Vánoce a Novým rokem pořádá komunita Taizé „evropské setkání“ v jednom z velkých měst Evropy. Účastní se jich mnoho tisíc mladých lidí z celé Evropy i dalších kontinentů. Nyní začíná poslední etapa příprav 37. evropského setkání mladých v Praze Poutí důvěry na zemi. Po prvních jamích informačních schůzkách s bratry z Taizé, které se konaly v několika farnostech a sborech v Praze a jejím okolí, se v průběhu léta mladí Češi, mezi nimi i obyvatelé Prahy, účastnili mezinárodních setkání mladých v Taizé. Sešly se na nich desetitisíce mladých lidí z celé Evropy i z dalších kontinentů. K účasti na letošním evropském setkání všechny pozvali jeho mladí hostitelé z České republiky a setkali se s nadšenou odezvou. Od poloviny září se přípravy přesunou do Prahy. Z Taizé přijíždí asi 25členná přípravná skupina (bratři z Taizé, sestry spolupracující s komunitou a dobrovolníci), která zde zůstane až do konce setkání. Centrum příprav se nachází v Kafkově domě (nám. Franze Kafky 24/3, 110 00 Praha 1) a bude přístupné všem zájemcům od úterý do soboty, v době 10:00–12:00 hodin a 14:00–18:00 hodin, počínaje 25. zářím. Bude zde možnost setkat se s někým z přípravného týmu, dozvědět se víc o tom, co jsou evropská setkání a Taizé, prohlédnout si fotografie, zhlédnout videa, poslechnout si písně z Taizé nebo získat písemné pokyny a další materiály potřebné k přípravě ve farnosti, sboru nebo jiném lokálním místě příjmu. Více informací na: [www.taizepraha.cz](http://www.taizepraha.cz) nebo [www.facebook.com/TaizePraha2014](http://www.facebook.com/TaizePraha2014).

**JUBILEJNÍ HUSOVA POSTILA**

Jednou z reakcí sborů Českobratrské církve evangelické (ČCE), které byly osloveny synodní radou ČCE s tím, aby přinesly vlastní podněty týkající se programů k výročí upálení Mistra Jana Husa, byl podnět k zopakování editorského počínu, uskutečněného v roce 1915, kdy byla vydána Jubilejní Husova Postila. Touto cestou byla zveřejněna kázání různých autorů a mnozí členové církve ji čtou dodnes. „Pokud k charakteristikám evangelické církve patří i kazatelství – a Husovo bude bezpochyby zmiňováno i při výročí v příštím roce, nebylo by od věci shromáždit kázání od žijících duchovních církve a vydat takovou postilu k 6. 7. 2015 a nabídnout ji při Husovských slavnostech,“ říká synodní senior Českobratrské církve evangelické Joel Ruml. Synodní rada ČCE na svém červnovém zasedání tento podnět odsouhlasila a bude se obnovení někdejší tradice vydat k výročí upálení Mistra Jana Husa Jubilejní postilu dále věnovat. Dle webu Českobratrské církve evangelické

Připravila Martina V. Kopecká



Vernisáž Na Prádle: Jiří Suchý a br. Lumír Čmerda

## PRO DĚTI A MLÁDEŽ

**SÍLA VÍRY**

Z následující věty nám vypadly dvojice písmen. Najdete je v nápovědě, ovšem pozor – jsou přeházené.

Po..d v..í.. do..an..e v..c.. oč b..e.. v ..d..t.. pro..t

**Nápověda:**

ud, et, ko, ěř, st, mo, bě, ku, še, te, te, li, si

Řešení z čísla 40: Pochopili, že mluví o nich.

Jana Krajčírková

**Týdeník Církve československé husitské**

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktoři: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

Předplatné: F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz. Reklama: A.L.L. production, tel. 234 092 866, e-mail: martina.machackova@predplatne.cz

